

Mahlzeit je premislek, kako glasbeno zgodovino kolektiva destilirati v performans, pa tudi samostojni avtorski izdelek.

Beton Ltd.: Mahlzeit

2019, Bunker

Poslušal: Borka

Ocena: ++++

Beton Ltd. je domači multipraktični odrski kolektiv, ki je zrasel na temeljih fizičnega teatra **Betontanca** in katerega začetke lahko (deloma) prepoznamo tudi v delu skupine Via Negativa. Trojec Katarine Stegnar, Primoža Bezjaka in Branka Jordana pri družbenem komentarju oziroma kritiki obkrožajoče ga sodobnosti pogosto izhaja iz ironično-humornih nastavkov, predvsem pa jo podaja v obliki šova. Pravega šova pa ni brez muzike. Najnovejša akcija, predstava ali performans tako obrača osišče in postavlja v središče prav glasbo. Žaromet usmerja na sestavino, ki je pogosto manj osvetljena.

Mahlzeit je izrazito glasbeni performans in je tretji del nemškega cikla, ki ga je ekipa Beton Ltd. načela s predstavama *Ich kann nicht anders* (2016) in *Große Erwartungen* (2018). Vzporedno s performansom prihaja tudi čisto klasična glasbena izdaja v obliki vinilne plošče, neke vrste retrospektiva glasbe, ki jo je za kolektiv redno – zadnje desetletje pod imenom Dead Tongues – podpisoval tandem Jureta Vlahoviča in Janeza Weissa. A ne gre za čisto pravo retrospektivo, saj je material posodobljen, predelan, dodelan, spremenjen in odebeljen z novimi kosi, za kar imata zasluge tudi glasbena sodelavca Maksim Špelko in Marko Brdnik.

Tiste bolj nišne, alternativne ali robne performativne prakse – to pomeni predvsem tiste, ki niso povezane s produkcijo največjih gledaliških

ustanov – so v domačiji v preteklosti že postregle z glasbenimi izdajami fizičnih nosilcev in tudi konkretnimi in zaokroženimi glasbenimi projekti. Takšne poteze niso zanemarljive. V kontekstu neke ohlapne sodobnosti je že sredi dvetdesetih let gledališče Grapefruit izdalo *cedejko*, ki je spremljala predstavo *Elvis de Luxe*. A *Mahlzeit* se oddaljuje od konvencije. Ne gre za zvočni dokument ali glasbeno sestavino neke predstave, ampak za premislek, kako glasbeno zgodovino kolektiva destilirati v performans, pa tudi samostojni avtorski izdelek. Vlahovič in Weiss z ekipo se naloge lotevata tehnično nepretenciozno, preprosto, žanrsko razmetano, funkcionalno, postrockovsko, postpopovsko, postkabarjsko in *songovsko*.

Material je zeitgeistovski v kontekstu predstav ali dela skupine Beton Ltd. in ne samega časa snemanja muzike, saj ta ni niti malo trendovska: lahko bi nastala danes, jutri ali pred desetimi, tudi petnajstimi leti. Tako bodo na svoj račun prišli predvsem poznavalci odrskega opusa Betona Ltd., saj posamezni posnetki vežejo nase delce zgodovine in kontekste delovanja kolektiva. Plošči *Mahlzeit* se torej ne uspe povsem osamosvojiti in jo je najbolj smiselno preveriti še v živo. Album ni spremljevalec performansa in niti performans ni klasična predstavitev plošče, ampak skupaj sestavljata uravnoteženo, visokokalorično malico.

